प्राज्ञमीश्वरंप्राप्ययथामुमुक्षवोजनाः यद्वा प्राज्ञंब्रस्नज्ञंप्राप्ययथासंसारिणः यद्वा प्राज्ञंसोषुमंप्राप्ययथाविश्वतेजसावस्थाजीवाः ॥ ९ ॥ पुरुषःप अ०३२ रमात्माशक्तिभिः सत्वादिभिर्यथा यद्वा उपासकःपुरुषोज्ञानबलवीर्यादिभिः यद्वा पुरुषोऽनुशायीप्रकृत्यायुपाधिभिर्वतोयथाऽधिकंविरोचतेत द्वत् ॥ १०॥ विकसत्कंदमंदारैः सुरिभयोऽ निलः तस्मात्षद्पदायस्मिन्तत् ॥ ११ ॥ शरचंद्रांशूनां संदोहैः समूहैर्ध्वस्तंदोषातमः रात्रिगतंतमोय स्मिन्तत् अतःशिवंसुखकरं इस्त ह्रपेस्तरले स्तरंगेराचिताआस्तृताकोमलावालुकायस्मिन् एवंभूतंपुलिनंताः समादायनिर्विश्यताभिर्वतोऽधिकंव्य रोचतेतिपूर्वेणान्वयः ॥ १२ ॥ ताश्वमनोरथानामंतंययुः पूर्णकामाबभूवुः श्रुतयोयथेति अयमर्थःयथाकर्मकांडेश्रुतयः परमेश्वरमपश्यं

सर्वास्ताःकेशवालोकपरमोत्सवनिर्वताः॥ जहुर्विरहजंतापंत्राज्ञंत्राप्ययथाजनाः॥ ९॥ताभिर्विधृतशोका भिभगवानच्युतोवतः॥व्यरोचताधिकंतातपुरुषःशक्तिभिर्यथा॥ १०॥ ताःसमादायकालिद्यानिविश्यपु लिनंविभुः॥विकसर्कंदमंदारसुरभ्यनिलषर्पदम्॥ ११॥ शरचंद्रांशुसंदोहध्वस्तदोषातमःशिवम्॥ क णायाहस्ततरलाचितकोमलवालुकम्॥ १२॥ तद्दर्शनाल्हादविधृतहद्वजोमनोरथांतंश्रुतयोयथाययुः॥ स्वैरुत्तरीयैःकुचकुंकुमांकितैरचीकुपन्नासनमात्मबंधवे ॥ १३॥ तत्रोपविष्टोभगवान्सईश्वरोयोगेश्वरांतर्ह दिकल्पितासनः॥चकासगोपीपरिषद्वतोऽचितस्रैलोक्यलक्ष्म्येकपदंवपुर्धत्॥ १४॥ सभाजियत्वातमनंग दीपनंसहासलीलेक्षणविश्रमञ्ज्वा ॥ संस्पर्शनेनांककृतांधिहस्तयोःसंस्तृत्यईषत्कृपिताबभाषिरे॥ १५॥ भजनोऽनुभजंत्येकएकएनद्विपर्ययम् ॥नोभयांश्र्वभजंत्येकएनन्नोबृहिसाधुभोः॥१६॥

त्यस्तत्तत्कामानुबंधैरपूर्णाइवभवंति ज्ञानकांडेतुपरमेश्वरंद्द्वातदाल्हादपूर्णाः कामानुबंधंजहति तद्वदिति आप्तकामाअपिप्रेम्णातमभजन्नि त्याह स्वैरिति अचीक्रुपन्रचयामासुः आत्मबंधवेअंतर्यामिणे ॥ १३ ॥ गोपीसभागतस्ताभिःसंमानितःसन् चकास शुशुभे त्रैलोक्येयालक्ष्मीः 📳 ॥७३॥ शोभातस्याः एकमेवपदंस्थानंतद्वपुर्दधन् दर्शयन् ॥ १४ ॥ सहासलीलेक्षणेनविश्रमोविलासोयस्यांतयाश्रुवाउपलक्षितः संस्पर्शनेनसंमर्द्दनेन ॥ १५ ॥ तत्रभगवतोऽकतज्ञतांतद्वचरेनैवापादयतुकामाःगूढाभिप्रायालोकवत्तांतमिवपृच्छंति भजतइति भजतःप्राणिनःअनुअनंतरं केचित्त द्रजनानुसारेणभजंति केचिदेनद्विपर्ययंयथाभवतितथा तद्रजनानपेक्षमभजतोषि भजंति अन्येतुनोभयानिति॥ १६॥